

РЕШЕНИЕ

№ 1125

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-20, в публично при закрити врати заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова
като разгледа докладваното от Татяна Костадинова Търговско дело № 20231100901008 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „**К.Б.К. “ЕООД**“ твърди, че на 01.09.2021 г. в качеството си на продавач сключил с ответника „**Г.-Ц. ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“ ЕООД** (л.) договор за продажба, по силата на който му продал строителни материали на стойност 7 977,90 лв. Цената следвало да се заплати на две вноски – авансово и при получаване на стоката, но ответникът не извършил никакво плащане. Ликвидаторът на дружеството уведомил молителя, че не са налице парични средства за погасяване на дълга, поради което кредиторът счита, че длъжникът му е в състояние на неплатежоспособност и свръхзадълженост и моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност.

Ответникът „**Г.-Ц. ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“ ЕООД** (л.) не взима становище по молбата.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Относно активната легитимация на молителя:

На 01.09.2021 г. между страните е сключен договор за продажба, по силата на който молителят е поел задължение да продаде на ответника строителни материали по заявка, а ответникът – да заплати фактурираната цена на две вноски – 50 % при подаване на заявката и 50 % при получаване на стоките. Със заявка по Приложение № 1 към договора ответникът е заявил искане за закупуване на материали на стойност 7 977 лв., като цената е фактурирана с фактури № № 33/2021 г. и 35/2021 г. Фактурите не са осчетоводени от ответника, но същият в хода на настоящото производство не е оспорил получаването на стоките и поради това съдът го приема за доказано.

От изложеното е видно, че ответникът има към молителя изискуемо задължение *от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ (от търговска сделка)*, и поради това молителят се явява активно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо него.

Следва да се даде отговор на въпроса *неплатежоспособен ли е* ответникът. За отговор на този въпрос съдът съобрази следното:

Неплатежоспособен е търговец, който е в невъзможност да изпълни изискуемо задължение от посочения в закона вид, като това състояние *не е временно* (арг. чл. 631 ТЗ) и *е в причинна връзка с неизпълнението*. Т.е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на трайно влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията, установена в чл. 608, ал. 3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай тази презумптивна предпоставка е налице: длъжникът е преустановил плащанията не само към молителя, но и на публичните задължения, които съгласно заключението на СИЕ са в размер от 6 344,48 лв. – главница и 439,84 лв. - лихва.

Презумпцията за неплатежоспособност *не беше оборена от ответника, а напротив* – съществуването на презюмирания факт се доказва от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на СИЕ. За периода 2017 г. – 2019 г. ответникът е декларирал на основание чл. 38, ал. 9, т. 2 ЗСчет., че не осъществява търговска дейност, а към настоящия момент е и в производство по ликвидация; на 29.04.2022 г. е извършена дерегистрация по ЗДДС. Според представените от СИЕ данни коефициентите за ликвидност и автономност на дружеството са напълно нерелевантни за целия изследван период 2019 г. – 2023 г. От служебно изисканата справка от водения от БНБ регистър на банковите сметки се установява, че единствената сметка на търговеца е закрыта на 18.10.2022 г. Не са налице данни за притежание на недвижими имоти и МПС.

При тези факти съдът приема, че по отношение на ответника е налице състояние на неплатежоспособност както като икономическо понятие, така и като юридическо основание за откриване на производство по несъстоятелност – влошеното финансово състояние, установимо от коефициентите за ликвидност и автономност и от спиране на плащанията към кредиторите, има *траен характер*, тъй като търговецът не осъществява дейност, която да е източник на доходи, нито има достатъчно активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Това дава основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а необратимо. Този факт се признава и от ответника в подадената от него молба по чл. 625 ТЗ.

Налице е и въведеното от молителя като евентуално основание на свръхзадълженост, установимо от коефициентите за автономност.

Относно началната дата на неплатежоспособността (главно основание):

Състоянието на неплатежоспособност се характеризира с три елемента: наличие на непогасено изискуемо задължение от посочения в чл. 608, ал. 1 ТЗ вид, финансова невъзможност за погасяването му, трайност и необратимост на това състояние.

В настоящия случай се установява наличие на непогасени парични задължения към молителя и към НАП. Съдът приема, че задължението за плащане на окончателната цена (втора вноска) по процесната продажба съгласно чл. 16 от договора е следвало да се заплати до 08.09.2021 г. (5 дни след издаване на фактурата от 03.09.2021 г., която дата съдът приема и за дата на получаването ѝ поради липса на оспорване на този факт) и от 09.09.2021 г. ответникът е в забава. Според таблица № 3 от СИЕ пък публичните задължения в основната си част са с падежи след юни 2022 г. Тъй като към по-ранната дата на спиране на плащанията (09.09.2021 г.) длъжникът е бил във влошено и необратимо финансово състояние съгласно изложените по-горе мотиви, то тази дата следва да се определи и като начална за неплатежоспособността по аргумент от чл. 608, ал. 3 ТЗ.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

Длъжникът е в производство по ликвидация и не са налице парични средства за покриване на разностите по несъстоятелност, поради което на основание чл. 272а, ал. 1, изр. 3 вр. чл. 632, ал. 1 ТЗ производството по несъстоятелност следва да бъде спряно.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Г.-Ц. **ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“** ЕООД (л.), ЕИК *****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 09.09.2021 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Г.-Ц. **ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“** ЕООД (л.), ЕИК *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Г.-Ц. **ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“** ЕООД (л.), ЕИК *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Г.-Ц. **ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“** ЕООД (л.), ЕИК *****.

СПИРА производството по т.д. № 1008/2023 г. по описа на СГС, ТО, 20 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че ако в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

УКАЗВА на „Г.-Ц. **ЗА ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ“** ЕООД (л.), ЕИК ***** , че в едномесечен срок от вписването на решението следва да извърши прекратяване на трудовите правоотношения, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Изпълнението на тези изисквания е условие за постановяване на

заличаването му от търговския регистър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му пред Апелативен съд – гр. София.

Съдия при Софийски градски съд: _____